

ชื่อวิทยานิพนธ์

การปรับตัวของผู้สูงอายุ ในจังหวัดกำแพงเพชร

ชื่อผู้เขียน

นางสาว ฐิติมาน แก้วขาว

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารุณี ฟองแก้ว	ประธานกรรมการ
อาจารย์ ควงฤดี ลาสุชะ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ สมบัติ ไชยวัฒน์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กรรณิการ์ พงษ์สนิท	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุภาพร เม่งอำพัน	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวของผู้สูงอายุในเขตเมืองและเขตชนบท จังหวัดกำแพงเพชร และเปรียบเทียบการปรับตัวของผู้สูงอายุระหว่างเขตเมืองและเขตชนบท จังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 60 ปี ขึ้นไป ทั้งเพศชายและเพศหญิง และมีการรับรู้เวลา สถานที่ และบุคคลปกติ จำนวน 400 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการปรับตัวด้านสรีรวิทยาโดยการตรวจร่างกายร่วมกับการสังเกต และ แบบสัมภาษณ์การปรับตัวด้านสรีรวิทยา ด้านอัตมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาอาศัย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดทฤษฎีการปรับตัวของรอย หากความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าดัชนี

ความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.77 นำแบบประเมินการปรับตัวด้านสรีรวิทยาโดยการตรวจร่างกาย ร่วมกับการสังเกตไปหาความเชื่อมั่นของผู้สังเกตได้เท่ากับ 1 ส่วนแบบสัมภาษณ์การปรับตัวด้าน สรีรวิทยา ด้านอึดมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาอาศัย นำไปหาความเชื่อมั่นโดย วิธีคูเดอร์ริชาร์ดสัน-21 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. การปรับตัวของผู้สูงอายุในเขตเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ด้านสรีรวิทยา ด้านอึดมโนทัศน์ ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาอาศัย อยู่ในระดับเหมาะสม โดยมีคะแนนเฉลี่ยด้านบทบาทหน้าที่อยู่ในระดับสูงที่สุด และมีคะแนนเฉลี่ยด้านอึดมโนทัศน์อยู่ในระดับต่ำที่สุด
2. การปรับตัวของผู้สูงอายุในเขตชนบท จังหวัดกำแพงเพชร ด้านสรีรวิทยา ด้าน บทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาอาศัย อยู่ในระดับเหมาะสม แต่การปรับตัวด้านอึดมโนทัศน์อยู่ใน ระดับไม่เหมาะสม โดยมีคะแนนเฉลี่ยด้านบทบาทหน้าที่อยู่ในระดับสูงที่สุด และมีคะแนนเฉลี่ย ด้านอึดมโนทัศน์อยู่ในระดับต่ำที่สุด
3. คะแนนเฉลี่ยการปรับตัวด้านอึดมโนทัศน์ของผู้สูงอายุในเขตเมืองและเขตชนบท มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคะแนนเฉลี่ยการปรับตัวด้านสรีรวิทยา ด้านบทบาทหน้าที่ และด้านการพึ่งพาอาศัย ของผู้สูงอายุในเขตเมืองและเขตชนบท ไม่มีความ แตกต่างกัน

Thesis Title Adaptation of Elderly People in Kamphaeng Phet Province

Author Miss Thitiman Kaewkhao

M.N.S. Medical and Surgical Nursing

Examining Committee

Assist. Prof. Dr. Warunee Fongkaew	Chairman
Lecturer. Duangrudee Lasuka	Member
Assoc. Prof. Sombat Chaiwan	Member
Assist. Prof. Kannikar Pongsanit	Member
Assist. Prof. Yupaporn Mengumphun	Member

Abstract

The purposes of this research were to study the adaptation of elderly people in urban and rural areas of Kamphaeng Phet Province and to compare adaptation between the elderly who lived in urban and rural areas. The subjects consisted of 400 elderly persons aged above 60 years, both male and female, with normal orientation. Subjects who met the criteria were selected by using stratified random sampling.

The research instruments used in this study were a demographic data recording form, the physiological mode form including physical examination and

observation, and the interview form for physiological, self-concept, role function, and interdependence mode, which constructed by the researcher based upon Roy's adaptation model. Content validity was examined by specialists and content validity index was 0.77. The physiological mode form including physical examination and observation was tested by using interrater reliability, the reliability was 1. The interview form for physiological, self-concept, role function, and interdependence mode was tested by using Kuder-Richardson -21, the reliability was 0.79. Data were analyzed in terms of frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results of the study revealed that:

1. The overall adaptation of elderly people in urban areas was appropriated. The highest mean was the role function mode and the lowest mean was the self-concept mode.

2. The adaptation for physiological, role function, and interdependence mode of elderly people in rural areas were appropriate but the self-concept mode was inappropriate. The highest mean was the role function mode and the lowest mean was the self-concept mode.

3. The mean of adaptation for self-concept mode between elderly people in urban and rural areas were statistically significant different at the level of .01. The mean of adaptation for physiological, role function, and interdependence modes of elderly people in urban areas were not different from that of elderly people in rural areas.